

בית המשפט העליון

בר"מ 25-11-69134

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המבקש: נחמיה פרומר

נגד

המשיבים:

1. מע"מ/מכס – רשות המיסים
2. פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית
3. היועץ המשפטי לממשלה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בת"צ 45641-09-25 מיום 2.11.2025 שניתנה על ידי כב' השופט אילן סלע

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (כב' השופט אילן סלע) מיום 2.11.2025 בת"צ 45641-09-25, בגדרה נדחתה בקשתו של המבקש למתן פטור מאגרת בית משפט בגין הגשת תובענה ייצוגית נגד רשות המיסים לפי פרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: חוק תובענות ייצוגיות או החוק).

דין בקשת רשות הערעור להידחות אף מבלי להיזקק לתגובה. טענות המבקש, ביחס להחלטה מושא בקשת רשות הערעור, נסובות סביב בחינתו של בית המשפט קמא את סיכויי התובענה – אחד משני התנאים המצטברים למתן פטור מאגרה (ראו סעיף 14(ג) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007). אפס, לא מצאתי בטענות אלה ממש. ראשית, אף אם אקבל את כלל טענות המבקש ביחס לתנאי סיכויי התביעה (וכפי שיובהר בהמשך, אני רחוק מלקבל טענות אלה כרחוק מזרח ממערב), לא יוביל הדבר להשגת מבוקשו. כך, שכן לא יהיה בכך כדי לשנות מהחלטת בית המשפט קמא, לאור התרשמותו כי גם התנאי השני לצורך קבלת פטור מאגרה – היעדר יכולת כלכלית – אינו מתקיים בענייננו. ביחס לממצא זה לא העלה המבקש כל השגה במסגרת בקשת רשות

הערעור דגן (למעט אמירתו הכללית כי הוא "סבור כי עמד במלוא הדרישות הכלכליות שנקבעו מבחן הראשון [=מבחן היעדר אמצעיים]); סעיף 1 לבקשת רשות הערעור).

שנית, ולגוף טענות המבקש, הנמקתו של בית המשפט קמא ביחס לסיכויי התובענה הובאה באופן ענייני ותמציתי אשר בנסיבות העניין די בו כדי להעמיד בפני המבקש את עיקרי הדברים. ויודגש, חובת ההנמקה אין משמעה בהכרח כי בית המשפט יידרש בפרוטרוט לכל אות ותו מטענות בעל הדין. זאת ועוד, המבקש טוען כי תביעתו נשענת על פסק דין משמעותי שניתן במקרה דומה, אך עיון בבקשת האישור ובכתב התביעה שהוגשו מגלה כי המבקש לא ציין וממילא לא פירט על אודות פסק הדין האמור. ברי, איפוא, כי בית המשפט קמא לא נדרש היה להתייחס לטיעון שלא נפרש בפניו. אם לא די בכך, הרי שבקשת האישור הוגשה על ידי המבקש בלבד, ללא בא כוח מייצג, וככזו דינה דחייה על הסף. כך, הן לאור הוראות חוק תובענות ייצוגיות, המחייבות כי הייצוג המשפטי יעשה כבר בשלב בקשת האישור על ידי עורך דין הנאמן לטובת הקבוצה (ראו הגדרת "בא כוח מייצג" בסעיף 2 לחוק, והגדרת חובותיו של בא הכוח המייצג כלפי הקבוצה בסעיף 17 לחוק); הן לאור הפסיקה, אשר קבעה "כי לנוכח התפקידים השונים המוטלים על התובע המייצג מזה, ובא הכוח המייצג מזה, אין לאפשר ניהול תובענה ייצוגית בידי אדם אחד, המחזיק בידיו את שני התפקידים הללו" (ע"א 1582/20 חלפון נ' שמן משאבי נפט וגז בע"מ, פסקה 49 (29.12.2021)). כן ראו ע"א 4599/20 ירון נ' המוסד לביטוח לאומי, פסקה 5 (1.12.2021)). מכאן שלא רק שלא השתכנעתי מבקשת רשות הערעור שלהליך הייצוגי שיזם המבקש יש סיכויי הצלחה מספיקים – בצורה בה הוגש אין להליך הייצוגי דגן כל סיכוי להצליח.

בקשת רשות הערעור נדחית בזאת, ומאליה נדחית הבקשה לאיחוד תיקים שהוגשה בצידה. משלא נתבקש תגובה, ומטעם זה בלבד, אסתפק בהשתת הוצאות מופחתות בסכום הערובה שנקבעה, דהיינו 1,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"א אדר תשפ"ו (10 מרץ 2026).

עופר גרוסקופף
שופט